

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatelky **Y. A.**, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 7. 2006, č. j. 61 Az 39/2005 - 17,

t a k t o :

I. Kasační stížnost s e o d m í á.

II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatelka včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 8. 3. 2005, č. j. OAM-414/VL-07-12-2005. Tímto rozhodnutím správní orgán zamítl žádost stěžovatelky o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neboť dospěl k závěru, že stěžovatelka ve své žádosti neuvedla žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit její pronásledování ve vlasti z některého důvodu uvedeného v § 12 citovaného zákona.

Stěžovatelka v podané kasační stížnosti požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů. Krajský soud za účelem posouzení předpokladů pro osvobození od soudních poplatků stěžovatelku vyzval k prokázání majetkových, výdělkových a osobních poměrů a za tím účelem jí k vyplnění zaslal příslušný formulář. Krajský soud tento tiskopis stěžovatelce doručoval na adresu, kterou uvedla v kasační stížnosti, a vzhledem k tomu, že nebyla v místě doručení zastížena, byla jí obálka s písemností téhož dne, tj. v pátek 11. 8. 2006, uložena u držitele poštovní licence a po uplynutí patnáctidenní lhůty k vyzvednutí vrácena zpět krajskému soudu. Zásilka tak byla dne 14. 8. 2006 považována za doručenou v souladu s § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“).

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě krajskému soudu své majetkové poměry nedoložila, a tedy neprokázala, že jsou u ní dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s., krajský soud usnesením

ze dne 20. 12. 2006, č. j. 61 Az 39/2005-27, návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce z řad advokátů zamítl a současně ji vyzval, aby ve stanovené lhůtě od doručení usnesení doložila do spisu plnou moc udělenou advokátu, kterého si pro zastupování v řízení o kasační stížnosti zvolila. Dále stěžovatelku poučil, že věc postoupí Nejvyššímu správnímu soudu a ten kasační stížnost odmítne, pokud si ve stanovené lhůtě zástupce z řad advokátů nezvolí. Písemné vyhotovení usnesení bylo stěžovatelce doručeno opět za použití fikce dne 2. 1. 2007 (§ 50c odst. 4 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s.).

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je, že stěžovatel jako fyzická osoba musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

V daném případě stěžovatelka své právnické vzdělání neprokázala a advokátem v řízení o kasační stížnosti zastoupena není. Nezastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti brání jejímu projednání, neboť jde o nedostatek podmínek řízení, který - pokud nebyl odstraněn - je důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti. Shodně Nejvyšší správní soud judikoval již ve svém usnesení ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, podle něhož: „*Pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].*“

Z výše uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

O návrhu stěžovatelky, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany je ve smyslu ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladným účinkem vybavena ex lege.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu